

KAKSI ASKELTA ETEENPÄIN, EI YHTÄÄN TAAKSEPÄIN

**Frans Olsthoorn, projektipäällikkö,
Marchwood Widening Capital Dredge**

Seuraava tilanne on tyypillinen monien projektiemme kohdalla: hinaaja, jossa on renkaita kylkisuojuksina, tulee vaihtoon ja kiinnittyy kuokkakauha- tai leikkuri-imuruoppaajan viereen, jossa on suuremmat renkaat kylkisuojuksina. Vaihtoa varten täytyy kävellä yhden tai useamman renkaan yli.

Miehistö tuntee ja osaa tämän menettelyn, mutta se on iso este vierailijoille. Ja lisäksi se aina aiheuttaa kompastumisvaaran.

Tämä asia tuli esiin jälleen kerran Marchwoodin laajennusprojektin yhteydessä Southamptonissa sen jälkeen, kun useat vierailijat huomauttivat asiasta. Tämän vuoksi projektiitiimi tapasi (kuokkakauharuoppaaja) Manu Pekan miehistön löytääkseen yksinkertaisen tavan luoda turvallisempi vaihtopiste.

Ideoinnin jälkeen miehistö sai ajatuksen pienten portaiden asettamisesta kuokkakauharuoppaajan suurten renkaiden väliin. Vaatimuksena oli, että portaat olisivat kokoontaitettavat niitä tapauksia varten, kun viereen tulee proomu. Miehistö rakensi kaksipuolaiset saranatikkaat. Kun ne oli ensin säädetty muutamalla säädöllä

'ruoppaajankestäviksi', portaat tarjosivat nyt turvallisemman ja helpokulkuisemman vaihtopisteen.

Uudet vierailijat ovat kehuneet portaita. Vaikka heillä ei olekaan raskaita laitteita mukanaan, laivaan nousu on niin helppoa, että he tuskin huomaavat sitä. Se jo itsessään on saavutus.

Minulle tämä prosessi osoittaa jälleen kerran sen, mitä NINA edustaa: hyödyllinen palaute muodostaa perustan avoimelle ja rakentavalle keskustelulle, jonka tuloksena saadaan yksinkertainen ratkaisu. Se toteutetaan ilman, että tarvitsee kirjoittaa sarjaa raporteja, ja siten luodaan välittömästi turvallisempi tilanne kaikille.

| Seuraavassa numerossa: Jan van der Kwast, Tauruksen kapteeni

KUOKKAKAUHARUOPPAAJAN PÄÄLLIKKÖ BRAM GELUK, PÄIVITTÄISEEN KARTOITUSKOKOUKSEEN LIITTYEN: "TÄMÄ TEKEE TYÖSTÄ SELKEÄSTI TURVALLISEMPAA."

Työskennellessään viime vuonna Baldurissa Australiassa Maricavorin päällikkö Bram Geluk perehtyi 'päivittäisen kartoituskokouksen' ilmiöön. Vaikka hän jo olikin kokousten kannattaja, tämä uudentyylinen kokous oli enemmän kuin pelkkä työkokous ja on nyt Maricavorin vakiomenettelynä.

"Meille kaikille miehistön vaihto tarkoittaa työlästä työnsiirtoprosessia, joka kattaa kaiken tapahtuneen ja työn etenemisen. Tämän jälkeen seuraa kartoituskokous uuden miehistön kanssa. Siinä keskustelemme siitä, mitä aiomme tehdä käyttämällä Q-Aid-lomaketta. Kirjoitamme kaiken ylös lomakkeelle ja kaikki voivat välittömästi nähdä tulokset näytöllä. Jos työlupia tarvitaan, luomme ne heti kokouksen jälkeen. Ennen kuin huomaatkaan,

tämäntyyppiseen kokoukseen on mennyt puoli tuntia. Lopuksi tulostamme lomakkeen ja kaikki allekirjoittavat sen. Tämä poikkeaa suuresti aiemmasta, jolloin vain puhuimme, mutta mitään ei kirjoitettu ylös paperille. Joskus kokous käytiin liian nopeasti, etenkin sellaisten miehistön jäsenten kannalta, jotka eivät puhuneet hollantia. Tällä menetelmällä vältetään kyseinen ongelma."

SELKEYS

Tämän lähestymistavan tuloksena väärinkäsityksiä on vähemmän. "Alusta alkaen oli selvää, että kaikki tietävät mitä tulee tapahtumaan, mitkä heidän tehtävänsä ovat ja kuinka heidän tulee niitä lähestyä. Tämä todellakin lisää työturvallisuutta." Bram Geluk mielellään jakaa innostuksensa työtovereidensa

kanssa joko puhelinoitolla tai sähköpostitse. Päälliköiden väliset viestinnän linjat ovat lyhyet. Myös Colbartin päällikkö Paul Schouwenaar aloittaa nykyään aina päivittäisellä kartoituskokouksella. "Se luo selkeyttä ja tarjoaa tilaisuuden esitellä turvallisuusnäkökohtia, jotka perustuvat siihen mitä on nähty, ja parannusehdotuksia. Tällä tavalla miehistömme voi jatkaa työskentelyä NINA-pohjalta joka päivä."

| Bram Geluk päivittäisessä aloituskokouksessa